

DZIENNIK ZARZĄDZEŃ I ROZKAZÓW

KOMENDY GŁÓWNEJ STRAŻY POŻARNYCH

Warszawa, dnia 18 czerwca 1968 r. **Nr 2**

TREŚĆ:

7.

ZARZĄDZENIE

PEŁNOMOCNIKA RZĄDU DO SPRAW WYKORZYSTANIA ENERGII JĄDROWEJ, MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 31 grudnia 1967 r.

w sprawie trybu postępowania w razie wypadku radiacyjnego i transportu substancji promieniotwórczych oraz przekazywania danych pomiarowych o skażeniach promieniotwórczych (Dz. Urz. MSW z 1968 r., nr 2, poz. 4 — wyciąg)

Na podstawie § 6 Uchwały nr 266 Rady Ministrów z dnia 29 sierpnia 1964 r. w sprawie użytkowania substancji promieniotwórczych, § 13 Uchwały nr 170 Rady Ministrów z dnia 9 maja 1961 r. w sprawie ochrony przed promieniowaniem jonizującym oraz § 9 Uchwały nr 265 Rady Ministrów z dnia 29 sierpnia 1964 r. w sprawie organizacji i zakresu działania służby skażeń promieniotwórczych, zarządza się co następuje:

§ 1. Wypadkiem radiacyjnym w rozumieniu zarządzenia jest każde nieprzewidziane wydarzenie, które powoduje lub może spowodować przekroczenie dopuszczalnych dawek promieniowania albo przekroczenie dopuszczalnego poziomu skażeń promieniotwórczych (uszkodzenie urządzenia ochronnego lub aparatury, pożar w pracowni izotopowej, kradzież, utrata, zagubienie źródeł promieniowania itp.) zarówno w zakładzie stosującym substancje promieniotwórcze, jak podczas transportu tych substancji.

§ 2. 1. Ze względu na rozległość terenu narażonego na skutki promieniowania rozróżnia się następujące wypadki radiacyjne:

1) o zagrożeniu lokalnym,

2) o zagrożeniu zakładu,

3) o zagrożeniu publicznym.

2. Przez „wypadek o zagrożeniu lokalnym" rozumie się wypadek radiacyjny, którego skutki ograniczają się do obszaru zabezpieczonego przed dostępem osób postronnych, w obrębie którego stosowane są źródła promieniowania jonizującego i prowadzona systematyczna kontrola dozymetryczna.

3. Przez „wypadek o zagrożeniu zakładu" rozumie się wypadek radiacyjny, którego skutki wykraczają poza teren, o którym mowa w ust. 2 i stanowią zagrożenie dla personelu i obiektów znajdujących się na terenie zakładu.

4. Przez „wypadek o zagrożeniu publicznym" rozumie się wypadek radiacyjny, którego skutki stanowią

zagrożenie wykraczające poza granice zakładu lub wypadek radiacyjny podczas transportu dokonywanego poza terenami, o których mowa w ust. 2 i 3.

§ 3. 1. Podczas wypadku radiacyjnego, o zagrożeniu lokalnym lub o zagrożeniu zakładu, akcją likwidacji zagrożenia kieruje kierownik zakładu, na terenie którego nastąpił wypadek.

2. W uzasadnionych wypadkach kierownik zakładu kierujący akcją może się zwrócić o pomoc w zabezpieczeniu zagrożonego terenu do właściwej powiatowej (miejskiej) komendy Milicji Obywatelskiej, a w przypadku pożaru lub groźby jego powstania — do właściwej powiatowej (miejskiej) komendy Straży Pożarnych.

§ 4. 1. Podczas wypadku radiacyjnego o zagrożeniu publicznym akcją likwidacji zagrożenia kieruje kierownik zakładu, a jeżeli wypadek zdarzył się podczas transportu — kierownik transportu lub osoba odpowiedzialna za bezpieczeństwo przesyłki w czasie transportu.

2. W razie przybycia ekipy specjalnej służby awaryjnej Pełnomocnika Rządu do Spraw Wykorzystania Energii Jądrowej, kierownictwo akcją przejmuje kierownik ekipy awaryjnej.

3. Kierownicy akcji likwidacji zagrożenia działają w porozumieniu z terenowo właściwym przewodniczącym prezydium powiatowej lub miejskiej rady narodowej, komendantem powiatowym (miejskim) Milicji Obywatelskiej, wojewódzkim państwowym inspektorem sanitarnym (inspektorem sanitarnym miasta wyłączonego z województwa), a w wypadku pożaru również z komendantem powiatowym (miejskim) Straży Pożarnych.

§ 5. 1. Kierownicy zakładów i instytucji posiadających pracownie izotopowe z otwartymi lub zamkniętymi źródłami promieniowania, które w następstwie wypadku radiacyjnego mogą spowodować zagrożenie publiczne, opracują instrukcje działania, zawierające dane o przewidywanych skutkach wypadku radiacyjnego i czynnościach zmierzających do usunięcia tych skutków (skażenia ludzi, terenu, artykułów żywnościowych, paszy i wody, ewakuacja ludności, dezaktywacja, pomoc lekarska, organizacja transportu i ruchu drogowego, izolacja rejonu radiacji, potrzebne siły i środki itp.) — w oparciu o przedmiotowe zarządzenia Pełnomocnika Rządu do Spraw Wykorzystania Energii Jądrowej.

2. Instrukcje, o których mowa w ust. 1, powinny być opracowane przy udziale właściwych komendantów powiatowych (miejskich) Milicji Obywatelskiej i Straży Pożarnych oraz uzgodnione z właściwymi przewodniczącymi prezydiów powiatowych (miejskich, dzielnicowych) rad narodowych, a następnie pozytywnie zaopiniowane przez Centralne Laboratorium Ochrony Radiologicznej.

3. Kopie instrukcji (ust. 2) należy przekazać właściwym komendantom Milicji Obywatelskiej i Straży Pożarnych oraz wojewódzkim państwowym inspektorom sanitarnym (inspektorom sanitarnym miast wyłączonych z województw).

§ 6. 1. Kierownicy zakładów, w których stosowane są substancje promieniotwórcze, obowiązani są:

---

2) zgłaszać natychmiast do właściwej powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) komendy Straży Pożarnych każdy zaistniały wypadek radiacyjny, w wyniku którego powstał pożar lub zaistniała groźba jego powstania.

---

3. Obowiązki, o których mowa w ust. 1 spoczywają również na kierownikach ruchomych zespołów poszukiwawczo-badawczych (np. geologicznych), stosujących substancje promieniotwórcze, a w przypadku tranzytowych przewozów materiałów promieniotwórczych — na kierownikach jednostek transportowych.

§ 7. W zgłoszeniu, o którym mowa w § 6, ust. 1 należy podać:

— nazwę substancji promieniotwórczej, jej postać fizyczną i chemiczną oraz grupę klasyfikacji dla celów transportu zewnętrznego,
— ilość substancji promieniotwórczej w gramach oraz jej aktywność w Curie,
— sposób oznakowania, opieczętowania i opakowania,
— nazwisko osoby konwojującej,
— termin i trasę transportu,
— środki transportu,
— przypuszczalne rozmiary strefy zagrożenia i planowane przedsięwzięcia dla likwidacji skutków ewentualnego wypadku radiacyjnego.

§ 8. 1. Komendant powiatowy (miejski, dzielnicowy) Milicji Obywatelskiej z chwilą otrzymania zgłoszenia o wypadku radiacyjnym o zagrożeniu publicznym zobowiązany jest:

1) powiadomić przewodniczącego prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej, komendanta wojewódzkiego MO, wojewódzkiego państwowego inspektora sanitarnego (inspektora sanitarnego miasta wyłączonego z województwa), a w przypadku pożaru — miejscową komendę Straży Pożarnych.

---

§ 9. 2. Wszystkich funkcjonariuszy milicji i straży pożarnych oraz inne osoby, które brały udział w akcji likwidacji zagrożenia, należy po zakończeniu działań poddać kontroli dozymetrycznej, zorganizowanej przez ekipę awaryjną Pełnomocnika Rządu do Spraw Wykorzystania Energii Jądrowej, a w miarę potrzeby zgodnie ze wskazówkami kierownika ekipy awaryjnej — skierować na specjalne badania lub zabiegi.

---

§ 13. Właściwe organy prezydiów rad narodowych uwzględnią w planach finansowych środki niezbędne do zaopatrzenia jednostek straży pożarnych w odpowiedni sprzęt, zgodnie z potrzebami ustalonymi przez Komendanta Głównego Straży Pożarnych.

---

§ 15. Szczegółowy tryb postępowania Milicji Obywatelskiej i Straży Pożarnych w razie wypadku radiacyjnego i transportu substancji promieniotwórczych regulują odrębne przepisy.

§ 16. Przepisy zarządzenia nie dotyczą jednostek (instytucji) podległych Ministrowi Obrony Narodowej.

§ 17. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1968 r.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej **J. Sztachelski**	Minister Spraw Wewnętrznych **M. Moczar**	Pełnomocnik Rządu do Spraw Wykorzystania Energii Jądrowej **W. Billig**

8.

ZARZĄDZENIE NR 17
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 22 lutego 1968 r.

w sprawie zmiany składu komisji dyscyplinarnych dla członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa (Dz. Urz. MSW nr 3, poz. 5)

§ 1. W składzie osobowym komisji dyscyplinarnych dla członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa, powołanych zarządzeniem nr 193 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 października 1957 r. w sprawie powołania komisji dyscyplinarnych dla członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa (Dz. Urz. MSW nr 20, poz. 54, z 1960 r. nr 21, poz. 52 i z 1965 r. nr 13, poz. 27) wprowadza się następujące zmiany:

— ze składu Komisji Dyscyplinarnej II Instancji dla Oficerów Pożarnictwa przy Ministrze Spraw Wewnętrznych odwołuje się przewodniczącego tej Komisji kpt. sztabu Zygmunta Jarosza i na jego miejsce powołuje się kpt. sztabu Edmunda Piechockiego.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Minister Spraw Wewnętrznych
wz. Z. Sznek
Podsekretarz Stanu

9.

ZARZĄDZENIE NR 7/68
KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 12 kwietnia 1968 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie powołania komisji i trybu jej postępowania przy nadawaniu członkom Korpusu Technicznego Pożarnictwa kwalifikacji specjalistycznych

Na podstawie § 7 zarządzenia nr 17/58 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31 stycznia 1958 r. w sprawie ustalenia kwalifikacji dla oficerów pożarnictwa, zarządzam co następuje:

§ 1. 1. W zarządzeniu nr 15/59 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 30 czerwca 1959 r. w sprawie powołania komisji i trybu jej postępowania przy nadawaniu członkom Korpusu Technicznego Pożarnictwa kwalifikacji specjalistycznych (Dz. KGSP nr 5, poz. 15) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. 1. Powołuję komisję do spraw specjalizacji członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa w składzie:

Przewodniczący
kpt. sztabu Władysław Pilawski
Zastępca przewodniczącego
kpt. sztabu Andrzej Gatlik
kpt. sztabu Edmund Piechocki
kpt. sztabu Włodzimierz Struś
Sekretarz
kpt. szef Jerzy Łamaszewski
Członkowie
kpt. sztabu Marian Ciesielski
kpt. sztabu Czesław Czmoch
kpt. sztabu Tadeusz Dobrowolski
kpt. sztabu Zbigniew Gryneczel
kpt. sztabu Marian Gwizdka
kpt. sztabu Józef Nazarko
kpt. sztabu Henryk Ołdakowski
kpt. sztabu Paweł Oziemkiewicz
kpt. sztabu Edmund Waligóra
kpt. szef Mieczysław Piskorski
st. kpt. Ryszard Budzianowski

2. W regulaminie komisji do spraw specjalizacji członków KTP, stanowiącym załącznik do zarządzenia nr 15/59 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 30 czerwca 1959 r., § 3, ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W skład zespołu wchodzi przewodniczący komisji lub jego zastępca oraz dwóch członków komisji”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Komendant Główny
Z. Jarosz

10.

ZARZĄDZENIE NR 10/68
KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 17 czerwca 1968 r.

w sprawie zmian w składzie osobowym Komitetu Redakcyjnego „Przeglądu Pożarniczego”

Na podstawie § 2, pkt 18 zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych nr 99 z dnia 30 września 1967 r. w sprawie organizacji i zakresu działania Komendy Głównej Straży Pożarnych (Dz. Urz. MSW nr 12, poz. 37), zarządza się co następuje:

§ 1. Ustala się następujący skład osobowy Komitetu Redakcyjnego „Przeglądu Pożarniczego”:

przewodniczący — Zygmunt Jarosz, Komendant Główny Straży Pożarnych,
Zastępca przewodniczącego — kpt. sztabu Andrzej

Gatlik, Zastępca Komendanta Głównego Straży Pożarnych,

Zastępca przewodniczącego — kpt. szef mgr Edward Burzyński, redaktor naczelny „Przeglądu Pożarniczego",

Członkowie — Teresa Bielawska, sekretarz redakcji,

— kpt. sztabu Czesław Czmoch, szef służby operacyjnej KGSP,

— Roman Darczewski, radca Ministra Spraw Wewnętrznych,

— kpt. sztabu Tadeusz Dobrowolski, szef służby zapobiegania pożarom KGSP,

— mgr Marian Domagała, prezes Zarządu Głównego Związku OSP,

— kpt. sztabu mgr inż. Zbigniew Grynczel, szef służby inwestycji i zaopatrzenia,

— kpt. sztabu Edmund Piechocki, szef służby organizacyjnej KGSP.

§ 2. Traci moc § 1, pkt. 1 zarządzenie nr 8/66 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 12 października 1966 r. w sprawie ustalenia składu osobowego Komitetu Redakcyjnego „Przeglądu Pożarniczego" i regulaminu „Przeglądu Pożarniczego" (Dz. KGSP nr 3—4, poz. 14).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Komendant Główny
Z. Jarosz

W.Z.Graf. W-wa. Zam. 4983. 22.VI.68 r. N-81.